

Sygn. akt IV U 727/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2019 r. w S.

odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 26 września 2018 r. Nr (...)

w sprawie H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

***zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo H. K.
do emerytury od dnia 01 sierpnia 2018 roku.***

Sygn. akt IV U 727/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 26 września 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił H. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w S. od 1 lipca 1976r. do 26 października 1976r. i od 20 października 1977r. do 30 czerwca 1979r., a także okres odbywania zasadniczej służby wojskowej od 27 października 1976r. do 8 października 1977r., co łącznie stanowi 2 lata, 11 miesięcy i 19 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył H. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres pracy w Komendzie Wojewódzkiej Policji w S., w którym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace mechanika w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych. Na okoliczność wykonywania pracy w warunkach szczególnych ubezpieczony przywołał zeznania świadków (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.4-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony H. K. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 27 sierpnia 2018r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 27 sierpnia 2018r. k.1-3v akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 2 lat, 11 miesięcy i 19 dni z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w S. od 1 lipca 1976r. do 26 października 1976r. i od 20 października 1977r. do 30 czerwca 1979r., a także okres odbywania zasadniczej służby wojskowej od 27 października 1976r. do 8 października 1977r. (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 22 lutego 2013r. wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) w S. k.6 akt o świadczenie przedemerytalne za wnioskiem z 20 sierpnia 2014r. oraz duplikat świadectwa pracy z 6 czerwca 2003r. wystawione przez w/w Przedsiębiorstwo k.13 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach zaskarżoną decyzją z 26 września 2018r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 26 września 2018r. k.9 akt emerytalnych).

Ubezpieczony H. K. był zatrudniony w Komendzie Wojewódzkiej Policji w S. od 4 lipca 1979r. do 31 grudnia 1998r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku mechanika samochodowego (świadcstwo pracy z 28 marca 2003r. wystawione przez Komendę Wojewódzką Policji w R. – akta osobowe). W powyższym okresie ubezpieczony wykonywał prace w Wydziale (...) w warsztacie naprawczym. Komenda posiadała znaczną ilość samochodów ciężarowych marki K. oraz n., u. i samochody dostawcze. Licząc podległe komendzie powiaty – (...), (...), (...), (...) i (...) liczba samochodów przekazywanych do naprawy była liczona w setkach sztuk. Ubezpieczony jako mechanik wykonywał naprawy hamulców, wałów, zwrotnic, skrzyni biegów, innych podzespołów oraz wymieniał silniki i oleje. W początkowym okresie zatrudnienia, kiedy warsztat posiadał dwa kanały, mechanicy niejednokrotnie napraw dokonywali w tych kanałach w zespołach dwuosobowych. Jednocześnie na jednym kanale wykonywano naprawy dwóch samochodów. Wówczas w Komendzie było zatrudnionych ok. 5-7 mechaników, a także 2 blacharzy, spawacz, elektryk i diagnostyk, pracujący na oddzielnych stanowiskach. W dniu 6 października 1980r. H. K. został powołany do ponownego odbycia zasadniczej służby wojskowej. Po przeniesieniu do rezerwy, z dniem 11 grudnia 1980r. ubezpieczony powrócił do pracy w Komendzie Wojewódzkiej Policji w S. na dotychczas zajmowanym stanowisku. Po kilku latach licząc od początku zatrudnienia ubezpieczonego Komenda rozbudowała warsztat o kolejne 4 kanały. W tym czasie razem z ubezpieczonym zatrudnionych było kilkunastu mechaników, przy czym diagnostyk i blacharze mieli odrębne stanowiska pracy. Opisaną pracę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie powyższego zatrudnienia obok wynagrodzenia zasadniczego ubezpieczony otrzymywał dodatek specjalny za pracę w warunkach szkodliwych (dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego, w tym umowy o pracę na stanowisku mechanika samochodowego, angaże na stanowisku mechanika samochodowego, odpis karty powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej, informacja pracodawcy o ponownym przystąpieniu do pracy, zeznania świadków: J. C. i R. J. k.19-20 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.18v-19 akt sprawy).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.4 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie H. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1

stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w Przedsiębiorstwie (...) w S. i okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej, pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz Komendy Wojewódzkiej Policji w S. w okresie zatrudnienia trwającego od 4 lipca 1979r. do 31 grudnia 1998r., a zatem przez 19 lat, 5 miesięcy i 28 dni. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego i dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w powyższym zakładzie pracy ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział XIV, poz.16 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Odnosząc się natomiast do pisma Wojewódzkiej Komendy Policji w R. z 25 marca 2019r., w którym były pracodawca ubezpieczonego wskazuje na brak podstaw do wystawienia świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych, wskazać należy, że jak wynika z treści tego pisma, oceny, czy ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach dokonano wyłącznie na podstawie analizy dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego (vide: pismo k.29 akt sprawy). Nie ulega jednak wątpliwości, że w oparciu o akta osobowe pracownika rzadko kiedy można ustalić, czy praca na danym stanowisku odpowiadała pracy w szczególnych warunkach. Tak też analiza akt osobowych ubezpieczonego nie daje takiej odpowiedzi. Ze znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego angaży i umów o pracę można jedynie ustalić, że ubezpieczony w okresie od 4 lipca 1979r. do 31 grudnia 1998r., jak również po tej dacie wykonywał pracę mechanika samochodowego, przy czym prace tę świadczył w S., a nie w R., gdzie obecnie od 1 stycznia 1999r. znajduje się siedziba Komendy Wojewódzkiej Policji (z obszaru województwa (...)). Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy mechanika w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych wskazują przede wszystkim spójne zeznania świadków - współpracowników ubezpieczonego, w tym jego przełożonego R. J., a także korespondujące z nimi logiczne zeznania samego ubezpieczonego. W ocenie Sądu ubezpieczony w spornym okresie wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w czasie zatrudnienia w Komendzie Wojewódzkiej Policji w S. (do 31 grudnia 1998r. funkcjonowało województwo (...)) ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace mechanika w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych. Ubezpieczony wykonywał m.in. naprawy hamulców, wałów, skrzyni biegów, a także wymieniał silniki i oleje. Prace jako mechanik ubezpieczony wykonywał w kanale remontowym, a jedynie incydentalnie poza kanałem.

W ocenie Sądu brak świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie świadczy o tym, że ubezpieczony prac w warunkach szczególnych nie wykonywał.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że H. K. przysługuje prawo do emerytury od 1 sierpnia 2018r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o emeryturę.